

עבודת השם

פרשת "בלשח"

דעביד לטבא דעביד. ואדם צריך לברך על הרעה, כשם שמברך על הטובה. הרב הציע ליוסף שיעזוב את השוק וישכיר חנות במקום אחר, פחות תוסס והכנסות יהיו לו פחות, אך בפרופורציה גם ההוצאות יהיו פחות. ויוסף קיבל דעת תורה יצא מביתו של הרב בכעס והשכיר מקום בשכונה בירושלים שהשכירות שם עלתה לו 900\$ בחודש ורווחיו ירדו בהתאם, אך ברוך השם אפשר לחיות ולהתפרנס.

אחרי כמה שנים יוסף פוגש שוב את הרב פנחס. אמר לו הרב, שלום לך ארון יוסף מה שלומך ואיך הפרנסה? יוסף היה שש ושמח ואמר: הרב מזל שלי שאני שמעתי בקולך וקבלתי דעת תורה. רצייתי לשאול את כבוד הרב אם אפשר לקנות חדר בבנין המגורים של הישיבה ולתרום אותו לישיבה? הרב התפעל ואמר לו שחדר עולה 35000\$ כיצד יש באפשרותך לתרום סכום כזה? צחק יוסף וסיפר לרב שבזמן שעבר משוק מחנה יהודה לשכונה ממוצעת בירושלים הייתה לו שכנה זקנה מעליו שתמיד עזר לה, קנה לה אוכל, בגדים, תיקן לה את החשמל, וכל מה שקשור באחזקת חייה, כי הזקנה המסכנה לבדה בעולמה.

לאחר שלוש שנים שאני עובד באזור החדש, ביקשה הזקנה שבסוף היום אני אעלה אליה לשיחה, וכך היה, הזקנה התחילה לספר לי את כל ההיסטוריה שלה ואני מאוד עייף כל רגע מסתכל בשעון כי סוף היום אני רוצה ללכת הביתה לאישה ולילדים. אמרה לי הזקנה אל תסתכל בשעון תקציב לי שעה אחת מחייך תשמע את ההיסטוריה שלי ותספר אותה לילדים שלך. יוסף כרי לגמור את העניין מהר אמר בסדר אני מקשיב, וכך ישב והקשיב שעה שלמה. לבסוף שאלה האישה: אתה יודע למה אני מספרת לך את כל זה? ענה יוסף באדישות לא אני לא יודע. אמרה הזקנה מעולם לא התחנתני, ומן הסתם גם מעולם לא היו לי ילדים. משפחתי נספתה בשואה, ויש לי ירושות בסך 5 מיליון דולר שהשאיר לי דודי שנפטר לפני עשר שנים... ואין למי להוריש את נכסי, וזה מצער אותי מאוד. אבל אתה ארון יוסף, אני אוהבת אותך מאוד, אתה כבר שלוש שנים מתנהג אלי יפה, ועוזר לי כאילו אתה הבן שלי. ועזרת לי ללא שום תמורה. לכן היום הרופאים הודיע לי שקבלתי את המחלה הנוראה, וימי ספורים ואין בכוח גופי הזקן והחלש לעמוד בכל הטיפולים הכימיים שהם מציעים כדי לחיות חיי שעה. אני רוצה להוריש את כל עושרי וכספי לך! יש לי דירות ומגרשים שמפוזרים בכל הארץ. יוסף מקשיב וכולו נכנס לשוק... בהתחלה חשב שהוא חולם, הוא תחיל לצבוט את עצמו ולסטור לפניו כדי לראות שהוא חי ולא חולם...

"עני וזמרת יהוה ויחילי לישועה"; (בשלה טרש) כדי להמחיש את העניין שאדם רואה לעין והקב"ה ראה ללבב. נספר מעשה אמיתי שיסבר את האוון. היה יהודי בשם יוסף שהיה משכיר חנות בשוק מחנה יהודה שבירושלים, ידוע שהשוק הזה מאוד תוסס, והוא השכיר את החנות ב-2500\$ והכנסותיו גדולות כמובן בפרופורציה למקום, במשך הזמן השכיר לידו יהודי אחר חנות ירקות כמו של יוסף והכנסותיו של יוסף ירדו. יוסף היה בעל תשובה פנה לרב פנחסי והציג לו את הבעיה בכעס כשהוא אומר שאם המתחרה היה מגיע לשוק בעידן שהייתי חילוני הייתי "מכסח" אותו. הרב פנחסי אמר ליוסף תירגע מוונותיו של האדם קצובים לו מערב ראש השנה עד ראש השנה שנאמר: "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלוהיך בה מראשית השנה עד אחרית שנה". ראשית אותיות א' בתשרי. יוסף המשיך לכעוס והרב אמר לו להיות בשמחה כי כל מה שהקב"ה עושה זה לטובה. וטוב זה עניין פילוסופי כל מה שנראה לנו טוב כרגע יכול להסתבר שאחרי כמה שנים אותו טוב היה בעצם רע גמור לדוגמא: ילד שאינו רוצה ללמוד בבית ספר והוא מעדיף ללכת לים לטייל ולעשות חיים באותו רגע זה בשבילו הטוב האמיתי ואילו ללכת לבית ספר זה רע. חלפו כמה שנים והילד התבגר ומכיוון שלא למד אינו יכול להתקבל לעבודה מסודרת ונקיה ונאלץ לעבוד קשה ולהרוויח פחות בעבודות מזולתות. ואז הוא מבין את הטעות שעשה שהיה קטן שלא רצה ללמוד שאותו טוב שהוא חשב שהוא טוב בזה שטייל והתבטל ובזבו את נערותו בהבלות, בעצם כיום זה מובן לו שבעצם הוא רע. לכן השאלה מה זה טוב? זה מאד פילוסופי לכן אנחנו צריכים לעשות השתדלות והקב"ה יעשה את שלו, וכל מאן

16:47	כניסת השבת
17:48	צאת השבת
17:09	שקיעה
18:21	ר. תם
6:43	הנץ

הפטרה: "ותשר דבורה"

הוקנה צחקה ואמרה, יוסף כל זה בתנאי אחד שתיקנה לי חדר בבניין של הישיבה, ותגדיש אותו לשמי, ועוד כל שנה תאמר עלי קדיש כאילו אני האמא שלך. יוסף התרגש ובכה ואמר לה, כמובן שאני אעשה זאת. וכעבור חצי שנה האישה נפטרה... ולכן אני מספר לכבוד הרב כמה שאתה צדקת שאמרת שצריך אמונה וביטחון בבורא, כי כל מה שעושה ה' זה לטובה, ולולא אותו מתחרה שהגיע לשוק מחנה יהודה וגרם לי להסתלק משם, לא הייתי עשיר היום. ומה שנראה לי רע באותה תקופה בעצם טוב. כיום אני חייב לכבוד הרב הרבה על עצתו. אמר לו הרב, אינך חייב לי, אלא לאותו מתחרה שגרם לך להסתלק מן השוק... ועוד מעשה אמיתי שסיפר אותו הרב פנחסי על יהודי שחיכה לאוטובוס והאוטובוס איחר. הנהג עצר את האוטובוס ליהודי קצת רחוק מהתחנה, היהודי כעס ושאל את הנהג למה איחרת והתחיל להתוכח איתו היהודי קילל קללות נמרצות את הנהג, הנהג כעס סגר את הדלת ונסע. היהודי לא עלה לאוטובוס וחיכה לאוטובוס הבא כשעה שלמה. הגיע נהג אחר עלה היהודי בכעס וביקש פרטים של הנהג שברח לו תוך כדי שהוא מקלל את אנד ומשתולל

סיפור בהמשכים "הצלה ושכרה" חלק ב.

מצור: זקני החסידים שנקראו אל מיטת החולה היו נרגשים. החסיד בן השמונים ושבע, ששכב על ערש-דוויי, ביקש גלגול להם סוד שנשא בתוכו שנים רבות. **המשך:** לאחר שטיפל במסירות בילדים והשאיר אותם בביתו, עם ילדיו, בא לראות מה נעשה אצלי. בזעם רב שמע את דברי האורח והזדעק לעומתו: 'חוטפים שכמותכם! הסתלקו ברגע זה מן הבית!!' 'חברו של האורח ניסה להיתמם ופנה אל ילדיו: 'הבה נלך מכאן. הם אינם יכולים להבין את צערך על הילדים המסכנים שלך'. השניים עזבו את הבית, אך מיד חזרו, כשגילו כי הילדים אינם. אני ואחי התייצבנו מולם, ומהר מאוד הבינו כי לא יוכלו לעשות דבר, ומוטב שיסתלקו מהמקום. 'חודש לאחר מכן ביקר אחי בלובאוויטש, וסיפר לרבי ב'יחידות' על הילדים שניצלו. פני הרבי צהלו מאושר, והוא הורה לו להוסיף לגדל אותם אצלו במשך שנה, ולאחר מכן להשיבם לבתיהם. וכך עשה. 'מאז אותו מעשה בערה בי התשוקה לפדות ילדים חטופים. בביקורי הבא אצל הרבי סיפרתי לו על רצוני זה. הרבי היה מרוצה והדריך אותי בפירוט כיצד לפעול. בשבע השנים הבאות הקדשתי למשימה הזאת כשלושה או ארבעה חודשים בשנה, וברוך השם הצלחתי להציל נפשות רבות. יום אחד נתפסתי, וכמעט חרצו את דיני למוות, אך בדרך נס ניצלתי. 'כשבאתי לאחר מכן אל הרבי הורה לי לעבור לעיר גלוקוב וברכני באריכות ימים, ופתאום הוסיף: 'עמי במחיצתי!'. הרבי הבטיח לי שאזכה לשכון עמו בעולם העליון. 'עתה מבקש אני מכם, חבריי היקרים', סיים ר' חיים-יהושע, 'כי לאחר שאשיב את נשמותי ליוצרה, תעמדו ליד קברי ותאמרו: 'כבוד-קדושת אדמו"ר מנחם-מענדל, נכד אדמו"ר הזקן וחתן אדמו"ר האמצעי! עבדך חיים-יהושע בן אסתר מת, וביקש ממנו להזכיר את הבטחתך שהבטחת לו, 'עמי במחיצתי'... בלחיים רטובות מדמעות נפרדו ממנו החסידים. למחרת הספיק ר' חיים-יהושע להתפלל תפילת שחרית בדעה צלולה, ולאחר שהניח גם תפילין של רבנו-תם, עצם את עיניו והחזיר את נשמתו. את הסיפור סיפר החסיד ר' דב-זאב מיקטרינוסלב, אשר באותם ימים בא לעיירה גלוקוב בשליחות אדמו"ר מהר"ש. כאשר קרא ר' חיים-יהושע לזקני החסידים, ביקש שיקראו גם לו, וכך זכה להיות נוכח באותה צוואה מרגשת. 'מילאנו את בקשתו, ובמניין חסידים הכרזנו ליד קברו את הדברים ששם בפנינו. קרוב לוודאי שר' חיים-יהושע זכה להבטחה נדירה כזו בזכות התעסקותו בפדיון-שבויים', סיים הרב דב-זאב. **סוף!**

אמר לו הנהג החדש תהיה בשקט אני אתן לך את מספר-הטלפון של תלונות הציבור של אנד ותתלונן כמה שאתה רוצה. היהודי ירד בתחנה שרצה ברחוב יפו, בירושלים כדי ללכת לחנות שלו וחשכו עיניו, מסתבר שהיה פיגוע רציני שכל החנות שלו ושל שכניו נשרפו כליל כל הלוקחות שהיו בחנות נהרגו והעובדת שלו נפצעה קשה ביחד עם המון פצועים. היהודי הזדעזע והבין שבזכות אותו נהג שסגר את הדלתות וברח לו הוא חי וקיים היום. היהודי התקשר להנהלת אנד ובקש את הטלפון של הנהג שברח לו. היהודי התקשר לנהג והתחיל לברך אותו ולבקש סליחה ושלח לו מתנות לביתו. הנהג לא הבין ואמר איך יכול להיות ששלשום קיללת את אמא ואבא שלי קללות נמרצות והיום אתה מברך אותו ואומר אשרי יולדתך. סיפר לו היהודי את המעשה והנהג שהיה דתי אמר לו שכל מה שה' עושה הכול לטובה אדם רואה לעין וה' לבב לכן צריכים להיות תמיד בשמחה ולברך על הרעה כשם שמברכים על הטובה כי אותו רע בעצם אחרי זמן מה יכול להסתבר שהוא טוב גמור וזה יכול להתגלות בעולם הזה ואם לא בעולם הזה אז כפרת עוונות זה הסתבר בעולם הבא.

פינת ההלכות "מלאכת גוויז" (סימן שמ)

ח. חייל הנמצא בצבא של גויים, וקיבל פקודה לגלח את זקנו בשבת כדי לקבל פני שר נכבד, ואין לו אפשרות לסרב לפקודה, עדיף שיתגלח בשבת ע"י גוי, מאשר יגלח בעצמו על-ידי סם.

ט. חתיכת עוף מבושל שבעת אכילתו בשבת הבחינו בו שנשארו עליו נוצות קטנות שלא נמרטו קודם הבישול, מותר לתולשן בשבת בשעת האכילה, ואין בזה לא משום גוויז ולא משום בורד. שכיון שכבר נתבשל אין על זה תורת תלישת נוצות מן העור, וגם לא נחשב כעוקר דבר מגידולו, שכיון שכבר נתבשל נתרככו הנוצות במקום יניקתם מהעור, וכתלושים דמו, ושלא כדברי האוסר. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד קיא, ובמהדורת תשס"ד עמוד שצא)

י. אסור לחתוך יבלת מגופו בין ביד בין בכלי, בין לו בין לאחר. וכן אסור לתלוש קליפות עור הפורשים מן האדם, כי האדם הוקש לקרקע. (עיין סנהדרין טו. ובתוספות מגילה כג: ע"ש) (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד קיא, ובמהדורת תשס"ד עמוד שצא)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאוגו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
 המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
 יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com
 כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"